

Abstrakt :

Cílem této práce je analyzovat judikaturu Soudního dvora Evropské unie v oblasti soudní ochrany účasti veřejnosti na procesu EIA a na tomto základě zjistit soulad právního řádu ČR s právním řádem Evropské unie a tím i posoudit možnosti budoucího vývoje v této oblasti. Proto se tato práce nejprve zabývá obecnou charakteristikou účasti veřejnosti a její obecnými právními základy v rámci práva mezinárodního i práva Evropské unie. Následně jsou na podkladu rozhodnutí Soudního dvora Komise v. Česká republika C-368/09 analyzovány právní předpisy ČR v této oblasti a vysloven závěr, že ani po novele zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, nesplňuje ČR povinnost řádné transpozice právních předpisů Evropské unie. Dalším krokem této analýzy je posouzení skutečnosti, zda ČR naplňuje alespoň povinnost náležité implementace právního řádu EU. Tohoto cíle má být dosaženo pomocí analýzy judikátů Soudního dvora v předmětné oblasti, které se týkají Spolkové republiky Německo a Slovenské republiky, jejichž právní řády sdílejí s ČR základní zákonitosti soudní ochrany v oblasti procesu EIA. Na základě takto vyvozených závěrů je konstatováno, že ČR nenaplňuje ani povinnost řádné implementace. Finálním krokem analýzy je tedy dovození požadavků, které by měl právní řád ČR naplňovat, aby došlo k řádné transpozici a následně i náležité implementaci právního řádu Evropské unie a jejich porovnání s plánovaným vývojem právního řádu ČR. Klíčovou tezí práce se tedy jeví nutnost změn právních předpisů, a proto jsou z tohoto pohledu posouzeny známé principy plánovaných změn. Práce je uzavřena zjištěním, že ani tyto navrhované změny v pojetí, v jakém byly posuzovány, nedávají mnoho naděje, že by v této oblasti mohlo dojít k pozitivní změně.